

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2018. március 20., kedd

Tartalomjegyzék

54/2018. (III. 20.) Korm. rendelet	A Mezőkövesd területén kovácsoló üzem létrehozására irányuló beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról	1894
Köf.5037/2017/4. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	1896

III. Kormányrendeletek

A Kormány 54/2018. (III. 20.) Korm. rendelete

a Mezőkövesd területén kovácsoló üzem létrehozására irányuló beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról

A Kormány

a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdés a) és d) pontjában,

a 3. § a) pontja tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 16. pont 16.2. alpontjában és 17. pontjában,

a 3. § b) pontja tekintetében a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény 12. § (1) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** (1) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja azokat az 1. mellékletben felsorolt közigazgatási hatósági ügyeket, amelyek a Mezőkövesd közigazgatási területén elhelyezkedő, az ingatlan-nyilvántartás szerinti külterület 0279/26 helyrajzi számon nyilvántartott földrészleten, illetve az ezen földrészletből telekalakítási eljárás végleges befejezését követően kialakított földrészleteken megvalósításra kerülő kovácsoló üzem létrehozására, illetve az ahhoz kapcsolódó építmények, infrastrukturális fejlesztések megvalósítására irányuló beruházással függnek össze.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beruházással összefüggőnek kell tekinteni mindazokat a közigazgatási hatósági ügyeket, amelyek az (1) bekezdés szerinti beruházás megvalósításához, használatbavételéhez és üzemeltetésének beindításához szükségesek.
- 2. §** A Kormány az 1. § (1) bekezdése szerinti kiemelt jelentőségű ügyekben koordinációs feladatokat ellátó kormány megbízottként a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatalt vezető kormány megbízottat jelöli ki.
- 3. §** Az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházással összefüggésben
- a) a központi építészeti-műszaki tervtanács véleményét be kell szerezni, és
- b) településképi bejelentési eljárásnak nincs helye.
- 4. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- 5. §** E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő közigazgatási hatósági ügyekben is alkalmazni kell.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 54/2018. (III. 20.) Korm. rendelethez

Az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházással összefüggő, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított közigazgatási hatósági ügyek

1. építésügyi hatósági engedélyezési és tudomásulvételi eljárások,
 2. örökségvédelmi hatósági engedélyezési és tudomásulvételi eljárások,
 3. környezetvédelmi hatósági eljárások,
 4. természetvédelmi hatósági eljárások,
 5. útügyi hatósági eljárások,
 6. vasúti és szalagpálya hatósági engedélyezési eljárás,
 7. vízügyi és vízvédelmi hatósági engedélyezési eljárások,
 8. mérésügyi és műszaki biztonsági hatósági engedélyezési eljárások,
 9. a műszaki biztonsági hatóság hatáskörébe tartozó sajátos építményfajtákra vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások,
 10. ingatlan-nyilvántartással összefüggő hatósági eljárások,
 11. telekalakításra irányuló hatósági eljárások,
 12. területrendezési hatósági eljárások,
 13. földmérési hatósági eljárások,
 14. talajvédelmi engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
 15. hírközlési hatósági eljárások,
 16. bányahatósági engedélyezési eljárások,
 17. tűzvédelmi hatósági eljárások,
 18. élelmiszerlánc-felügyeleti eljárás,
 19. közegészségügyi hatósági eljárások,
 20. erdővédelmi hatósági eljárások,
 21. földvédelmi hatósági eljárások,
 22. veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésre vonatkozó katasztrófavédelmi engedélyezési eljárások,
 23. azok az 1–22. pontban nem szereplő hatósági engedélyezési eljárások, amelyek az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházás megvalósításához, használatbavételéhez és üzemeltetésének beindításához szükségesek,
 24. az 1–23. pontban felsorolt ügyfajtákban kiadott hatósági döntések módosítására irányuló hatósági eljárások.
-

VII. A Kúria határozatai

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5037/2017/4. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5037/2017/4.

A tanács tagja: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke; Dr. Horváth Tamás előadó bíró, Dr. Dobó Viola bíró

Az indítványozó: Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (8210 Veszprém, Vár u. 19.)

Az érintett önkormányzat: Balatonfüred Város Önkormányzata (8230 Balatonfüred, Szent István tér 1.)

Az ügy tárgya: A települési adókról szóló rendelet törvényességi felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Balatonfüred Város Önkormányzata Képviselő-testületének a települési adókról szóló 30/2014. (XI. 28.) önkormányzati rendelete 1–6. §-a törvényellenes, ezért e §-okat, „A termőföldadó” címmel és alcímeivel együtt, 2015. január 1. napjával visszamenőleg megsemmisíti;
- megállapítja, hogy Balatonfüred Város Önkormányzata Képviselő-testületének a települési adókról szóló 30/2014. (XI. 28.) önkormányzati rendelete 1–6. §-a nem alkalmazható a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 1.K.27.016/2017. szám alatt folyamatban lévő perben, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben;
- elrendeli a határozata Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy határozatát – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon hirdessék ki.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

- [1] Balatonfüred Város Önkormányzata Képviselő-testületének a 30/2014. (XI. 28.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) rendelkezik a települési adókról. Az Ör. 1. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint termőföldadó-köteles az önkormányzat illetékességi területén lévő, a Noszlopy Gáspár utca – Zrínyi Miklós utca – Köztársaság utca – Fürdő utca által határolt termőföld.
- [2] A Balatonfüredi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője, mint elsőfokú hatóság (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2015. május 13-án kelt 27/37-1/2015. számú határozatával az alapügyben a felperest, a B..../17. hrsz.-ú ingatlan vonatkozásában 1 371 000 Ft, a 2015. május 13-án kelt 21/38-1/2015. számú határozatával a B..../18. hrsz.-ú ingatlan után 1 072 170 Ft termőföldadó megfizetésére kötelezte.
- [3] A felperesi fellebbezés alapján eljáró alperes az elsőfokú határozatokat 2015. augusztus 5-én helybenhagyta. A felperes mindkét határozat ellen keresetet nyújtott be a bírósághoz, hivatkozva arra, hogy az Ör. ellentétes a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 6. § c) pontjával, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) rendelkezéseivel, valamint az Alaptörvény I., II., III., XV. és XXX. cikkeiben foglaltakkal.

Az indítvány és az önkormányzat álláspontja

- [4] A bíróság indítványa szerint Balatonfüred Város Önkormányzatának Képviselő-testülete az Ör. megalkotása során rendeletalkotási jogát nem a társadalmi rendeltetésének megfelelően gyakorolta. A települési adó bevezetésének

célja ugyanis a művelési ágtól eltérő hasznosítás szankcionálása, a belterület egységén belül elhelyezkedő 14 külterületi ingatlan esetén a tulajdonosok okszerű gazdálkodásra való kényszerítése, az adott területek „rendben tartása” céljából. Mindez viszont nem lehet a helyi adó bevezetésének indoka, a helyi önkormányzat tehát rendeletalkotási jogát nem a társadalmi rendeltetésének megfelelően gyakorolta. Az önkormányzat által megjelölt célok eléréséhez az adott területen fekvő 14 ingatlan vonatkozásában az önkormányzatnak más eszközöket kellett volna igénybe vennie. A települési adó bevezetése ugyanis nem szolgálhat szankcióként olyan mulasztásokra kiterjedően, amelyek egyéb, e célra bevezetett szankciók alkalmazásával szüntethetők meg. Az önkormányzat a bíróság szerint nem élhet vissza jogkörével, azaz nem tulajdoníthat a települési adónak olyan célt, amely a közteherviselés általános funkciójától idegen.

- [5] A fentiek alapján a bíróság álláspontja az, hogy a termőföldadó mint települési adó bevezetése nem felel meg a Htv. 1. §-ában és 1/A. §-ában, illetve az Möt. 9. és 13. §-aiban foglaltaknak. Az önkormányzati rendelet magasabb szintű jogszabállyal nem lehet ellentétes, erre tekintettel kéri a bíróság a Kúria Önkormányzati Tanácsának eljárását.
- [6] A Kúria a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 52. §-a alapján megküldte az indítványt az önkormányzatnak állásfoglalása megismerése végett. Az önkormányzat álláspontja szerint a települési adó mértéke megmarad a törvényi keretek között, figyelembe véve a Kúria vonatkozó határozatait is. Az érintett ingatlanok a város központi részén, Balatonfüred legnagyobb lakótelepének közvetlen szomszédságában helyezkednek el, így forgalmi értékük jelentősen eltér az azonos ingatlan-nyilvántartási adatokkal rendelkező, ám peremterületen elhelyezkedő ingatlanok értékétől. A bevezetett adómérték ez alapján megmarad az ingatlanok értékéhez viszonyított kb. 10-15%-os sávban, tehát a bevezetett adómérték esetében fiskális jellegről nem beszélhetünk. Az önkormányzat élt a mentességek és kedvezmények meghatározása lehetőségével, különös tekintettel arra, ha a termőföld teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll. Az adóalanyok jogai a rendelet megalkotása során teljes mértékben figyelembevételre kerültek.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

- [7] Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

I.

- [8] Az Ör.-nek az ügy keletkezésekor hatályos tartalmi rendelkezései az alábbiak:

„A TERMŐFÖLDADÓ

Az adókötelezettség

1. § (1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő, a Noszlopy Gáspár u. – Zrínyi Miklós u. – Köztársaság u. – Fürdő u. által határolt területen fekvő termőföld.
- (2) Az adókötelezettségben bekövetkező változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.
- (3) E rendelet alkalmazásában termőföld: a helyi adókról szóló törvény alapján termőföldnek minősülő földrészlet.

Az adó alanya

2. § (1) Az adó alanya az, aki a naptári év (a továbbiakban: év) első napján a termőföld tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben az ingatlant az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya. (A tulajdonos, a vagyoni értékű jog jogosítottja a továbbiakban együtt: tulajdonos).
- (2) Valamennyi tulajdonos által írásban megkötött és az adóhatósághoz benyújtott megállapodásban a tulajdonosok az adóalanyisággal kapcsolatos jogokkal és kötelezettségekkel egy tulajdonost is felruházhatnak.

Az adómentesség

3. § (1) Mentés az adó alól a termőföld, ha az adóévben annak teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll és e tény a termőföld fekvése szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv az adóévben igazolja.
- (2) Mentés az adó alól a termőföld, amennyiben tulajdonosának tulajdoni illetősége az egész ingatlanra vetítve nem éri el az 1.000 m²-t.

Az adó alapja

4. § Az adó alapja a termőföld m²-ben számított területe.

Az adó évi mértéke

5. § Az adó évi mértéke 500 Ft/m².

Az adó megfizetése

6. § Az adózónak félévenként, két egyenlő részletben kell az adót az adóév március 15-éig, illetve szeptember 15-éig megfizetnie.”

- [9] 2015. augusztus 1-jei hatálybalépéssel a következőre módosulások következtek be.

A 3. § (1) bekezdése helyébe a következő lépett:

„3. § (1) Mentés az adó alól a termőföld, ha az adóévben annak teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll és e tény a Balatonfüredi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője az adóévben igazolja.”

A 3. § új (3) bekezdéssel egészült ki:

„3. § (3) E § alkalmazásában csak abban az esetben tekintendő a termőföld teljes területe ténylegesen mezőgazdasági művelés alatt állónak, amennyiben területének 100%-a művelés alatt áll. Ha az ingatlanon bármilyen felépítmény (különösen fészter, présház, stb.), egyéb tárgy (különösen téglarakás, bármilyen mezőgazdasági tevékenységhez nem kötődő objektum, csatornafedél, stb.) található, az igazolás nem adható ki. Tényleges mezőgazdasági művelés alatt állónak minősül különösen a ténylegesen bevetett, művelt és a jó kultúrállapotban tartott szántóföldi hasznosítású terület, gyümölcsültetvény, szőlőültetvény, rét-, legelő hasznosítású és konyhakertként művelt terület.”

- [10] 2016. március 1-jei hatálybalépéssel a 2. § új (3) bekezdéssel egészült ki:

„Amennyiben a tulajdonos vállalkozóként vállalkozási tevékenységet folytat a tulajdonában álló termőföldjén, úgy e tevékenységére tekintettel nem alanya a termőföldadónak.”

2016. január 1-jétől az Ör. további pontokon módosult, illetve kiegészült egy további települési adó, a külterületi adó szabályozásával. Az utóbbit a jelen eljárás tartalmilag nem érintette, ugyanakkor az Ör. 7. § (2) bekezdése ekkortól visszautal a rendelet 1. §-ára a következők szerint: „A rendelet 1. § (1) bekezdése szerinti külterületek nem tartoznak a külterületi adó hatálya alá, esetükben a termőföldadó szabályai szerint kell megfizetni a települési adót.”

II.

- [11] Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között hatalmazza fel a helyi önkormányzatokat rendeletalkotásra. Az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése szerint erre törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezése körében vagy törvényben kapott felhatalmazás alapján kerül sor. Helyi és települési adók bevezetésére a Htv. 1. §-a hatalmazza fel az önkormányzatokat, melyek a Htv. rendelkezéseinek keretei között élhetnek az adómegállapítás jogával.
- [12] A Kúriának az indítvány alapján abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az Ör. a települési adó körében bevezetett termőföldadó szabályozásának jogát rendeltetésszerűen gyakorolta-e.
- [13] A Kúria elvégezte a támadott rendelkezések tartalmi vizsgálatát, az indítvány kimerítése érdekében. Megállapítást nyert, hogy az Ör. által szabályozott termőföldadó alapvetően vagyonadófajtanak minősíthető.
- [14] A Köf.5.015/2016/17. számú határozat szerint az Alaptörvény XV. és XXX. cikkei alapján az adózók közötti egyenlőség elvből és a teherbíró képességhez igazodó, arányos közteherviselés alaptörvényi kötelezettségéből következik, hogy a vagyoni típusú helyi adók esetében az adókötelezettség alapját elsődlegesen a vagyontárgy és annak értéke jelenti. Ez egyben az adózók közötti egyenlőségi szabály is, amely akkor érvényesül, ha az adó mértéke nem egyedi, nem az adózó személyére szabott, hanem általános elvek mentén alakul.
- [15] A Köf.5.036/2016/5. számú határozat szerint a Kúria a hátrányos megkülönböztetést állapítja meg, ha a Htv.-ben meghatározott, zsinórmértékül szabott követelmények nem érvényesülnek. A települési adó tekintetében, amire a Htv. korlátozó rendelkezései annak 1/A. § (2) bekezdése alapján nem vonatkoznak, ugyanakkor e követelményeket a fentiek szerint közvetlenül az Alaptörvényből kell eredeztetni. A Kúria gyakorlatában a nem legitim megkülönböztetés tekintetében az Alkotmánybíróság korábbi döntéseinek elvi voltára hivatkozással, az Alaptörvény fent idézett cikkeinek követelményei zsinórmértékül vehetők figyelembe az ügy idején hatályos jogi környezetre is. Mértékadó eszerint, hogy az adóalany tulajdonosok homogén csoportba tartoznak-e, azon az alapon, hogy adófizetési kötelezettségüket a tulajdonukban álló telek alapozza meg. Az Ör. személyi hatálya alá tartozó adózók között az önkormányzati jogalkotó azonos módon, azonos szemlélettel osztotta-e szét a közterheket. Végül az adózók közötti eltérő elbánás visszavezethető-e legitim indokra.

III.

- [16] Az indítványozó bíróság álláspontja szerint a 14 külterületi ingatlan kiemelése és adófizetésre kötelezése nem egyeztethető össze a közteherviselés elvével.
- [17] A Kúria a következőkre mutat rá: Először is, az 1. § (1) bekezdés szerint a termőföldadó-fizetés adókötelezettség csak a Balatonfüred, Noszlopy Gáspár u. – Zrínyi Miklós u. – Köztársaság u. – Fürdő u. által határolt területen fekvő külterületrészre terjed ki. Másodszor, a 3. § (1) bekezdése szerint mentes az adó alól a termőföld, ha az adóévben annak teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll. Harmadszor, a 3. § (2) bekezdés szerint mentes az adó alól a termőföld, amennyiben tulajdonosának tulajdoni illetősége az egész ingatlanra vetítve nem éri el az 1000 m²-t.
- [18] Megállapítható, hogy a rendelkezések egy jól körülhatárolható alanyi körre irányulnak, különös tekintettel a 2015. augusztus 1-jétől hatályos módosításra: A 3. § új (3) bekezdése szerint csak abban az esetben tekintendő a termőföld teljes területe ténylegesen mezőgazdasági művelés alatt állónak, amennyiben területének 100%-a művelés alatt áll, továbbá az ingatlanon nincs felépítmény, „különösen fészer, présház, stb.”, egyéb tárgy „különösen téglarakás, bármilyen mezőgazdasági tevékenységhez nem kötődő objektum, csatornafedél, stb.”.
- [19] A mentességek ilyen meghatározása az adott – eleve vitatható indokolással – lehatárolt területre belül is, még tovább, szinte névre szólóan körülírja a kötelezettek körét. Az adókötelezettség ilyen célzottá tétele a közteherviseléssel az előbbieket szerint csak úgy hozható összefüggésbe, ha a szűkítés célja legitim. Csakhogy az érvényesíteni célzott településrendészeti szempont adóztatás útján történő megvalósítása nem egyeztethető össze az adó mint általános fizetési kötelezettség természetével, ami e sajátosságánál fogva nem szankció típusú kötelezéstípus. Arra a célra ugyanis a fizetési kötelezettségek között a felelősségalapú bírság szolgál. Sérül az Alaptörvény XXX. cikke, ha közteherviselés címen valójában szankció alkalmazására kerül sor anélkül azonban, hogy a megállapítás tekintetében fair eljárásra kerülne sor, illetve jogorvoslatra lenne lehetőség. Mindez az említett szempontok alapján diszkriminatív helyzetet is eredményezhet. Az Möt. 9. §-a szerint „az e törvényben meghatározott jogokat jóhiszeműen, a kölcsönös együttműködés elvét figyelembe véve, a társadalmi rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni”. A Kúria fentebb említett Köf.5.015/2016/17. számú határozata az adózók közötti egyenlőség elvét rögzítette. A Kúria Önkormányzati Tanácsa az Alaptörvény rendelkezéseit a törvényértelmezés során veszi figyelembe. Jelen ügyben a Htv. rendelkezésein túl figyelemmel kell lenni az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: E.tv.) 9. §-ára is, amely szerint „[k]özvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne.” Az E.tv. 8. § t) pontja tiltja az egyéb helyzet szerinti megkülönböztetést is. A fenti indokok miatt a Kúria úgy ítélte meg, hogy az indítvány által vizsgálni kért rendelkezések az Möt. 9. §-ával, valamint – a közvetett hátrányos megkülönböztetés alapján – az E.tv. 9. §-ával is ellentétesek.
- [20] Megállapítható végül, hogy az Ör.-ben szabályozott települési adó Htv. 1/A. § (5) bekezdésében foglalt kötött felhasználásával sem hozható föl semmilyen közvetlen vagy közvetett kapcsolat, azaz sem fejlesztési szempont, sem szociális célú kompenzáció az így keletkezett bevételből való érvényesítése, megalapozottan nem következtethető ki.

IV.

- [21] Az eljáró bíróság indítványa, továbbá az alapügyben lefolytatott bizonyítási eljárása alátámasztja a fenti normakontroll megállapításait. Az Ör. elfogadásához készült előterjesztés és a képviselő-testületi vita során a szóbeli kiegészítés a szabályozás céljaként a rendezett városkép megteremtését, a művelési ágtól eltérő hasznosítástól elterelést, a települési környezet rendben tartását jelölte meg. E törekvésnek nyilvánvalóan akadályát jelentő ingatlanállapotok tulajdonosi körét az egyediesítő meghatározások és az azokat tovább pontosító mentességi okok nem jogszerűen különböztetik meg. A célokat illetően az önkormányzatnak az indítványra adott állásfoglalása jelenleg is megerősíti, hogy a rendezett városkép kialakítását határozták meg, ezért az elhanyagolt ingatlanok tulajdonosait akarják más magatartásra bírni.
- [22] A Kúria egyetért az indítványozóval, hogy a jogalkotásnak az Alaptörvényből fakadó célja érdekében éppen, hogy általánosan, csakis legitim módon alkalmazott csoportképzéssel szabad kötelező magatartási szabályt alkotni.

Figyelemmel annak eljárási szabályaira, a megfelelő jogvédelmi garanciák ezen a mechanizmuson keresztül biztosíthatóak a jogállam követelményeit kielégítő módon.

- [23] Jelen esetben a rendeletalkotás nem legitim célját az önkormányzat állásfoglalása a továbbiakban is alátámasztja, amikor utolsó bekezdésében a mentességek okának (teljes és tényleges mezőgazdasági művelés folytatása) mindenki számára gyakorolható voltára hivatkozik. Figyelemmel a kifejezetten célzott kötelezett köre ez azonban éppen nem az adózás vonatkozásában törvény előtti egyenlőséget, az önkényes megkülönböztetés kizárását, vagy az egyenlő bánásmódot szolgálja, hanem mindennek az ellenkezőjét. A Kúria szerint a helyi adóztatás rendeltetésével ellentétes joggyakorlásnak minősül, ha közteherviselés címén nem a teherviselő-képességhez, hanem magatartás szankcionálásához kapcsolódó jogalapot határoznak meg.
- [24] Mindezek alapján, tartalmi normakontroll nyomán is, a Kúria osztja az indítványozó álláspontját, hogy az ügy idején hatályos Ör. törvényellenes, mert ütközik az Mötv. 9. §-ába, sérül az E.tv. 9. §-a, továbbá a Htv. 1/A. §-án keresztül a közteherviselésre vonatkozó, az Alaptörvény XXX. cikkébe foglalt rendelkezés.

V.

- [25] A Kúria a jogszabály-állapot vizsgálatával összefüggésben észlelte, hogy 2016. március 1-jétől az Ör. 2. §-ába beiktatásra került a következő bekezdés:
- „(3) Amennyiben a tulajdonos vállalkozóként vállalkozási tevékenységet folytat a tulajdonában álló termőföldjén, úgy e tevékenységére tekintettel nem alanya a termőföldadónak.”
- [26] A Htv. 1/A. § (1) bekezdés utolsó mondata szerint a települési adónak alanya nem lehet – e minőségére tekintettel – vállalkozó. Az Ör. csak a törvényben kapott felhatalmazás keretei között élhet szabályozási jogával. A Kúria álláspontja szerint az Ör. 1–6. §-ai, azaz a termőföldadóra vonatkozó rendelkezések, 2015. január 1. – 2016. február 29. között amiatt is törvényellenesek voltak, mert nem zárták ki az adókötelezettségnek a vállalkozói minőség gyakorlásához való kötődését. Különösen a 2015. augusztus 1-jétől hatályos jogszabálysöveg 3. § (1) bekezdése, miszerint mentes a termőföld, ha teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll, mutatja, hogy ha a tulajdonos nem a teljes területen folytatott tényleges mezőgazdasági művelési tevékenységet, hanem más – így vállalkozói – tevékenységet is folytatott a termőföldjén, ez adókötelezettség alapját képezte, ami az idézett törvényhellyel nem összeegyeztethető.
- [27] A Kúria a továbbiakban már nem látta szükségesnek az Ör. adómérték (5. §) vizsgálatát és a bevezetésekor rendelkezésre álló felkészülési idő kontrollját, melyekre az önkormányzat állásfoglalása kitér, viszont az indítvány ezeket nem tartalmazza, tekintet nélkül az alapügy felperese keresetének e részében foglaltakra.

VI.

- [28] A Bszí. 55. § (2) bekezdés a) pontja értelmében, ha a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy az önkormányzati rendelet vagy annak valamely rendelkezése más jogszabályba ütközik, az önkormányzati rendeletet vagy annak rendelkezését megsemmisíti.
- [29] A Kúria a fentiek alapján ezért az Ör.-nek a termőföldadóról szóló szabályozása, azaz 1–6. §-a megsemmisítéséről döntött 2015. január 1. napjára visszamenőleges hatállyal. Az Ör. 1–6. §-a nem alkalmazható a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 1.K.27.016/2017. számú folyamatban lévő perben, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben.
- [30] Az adónem teljes szabályozását azért kellett megsemmisíteni, mert a kifogásolt 1. § (1) bekezdés, valamint a teljes 3. § nélkül a szabályozás tartalma egészen más lenne, amiről viszont csak az önkormányzat dönthet.
- [31] Az Ör. Balatonfüred Város Önkormányzata Képviselő-testületének 36/2015. (XI. 30.) önkormányzati rendeletével való módosítása folytán 2016. január 1-jétől kiegészült és módosult, ennek folytán 7. §-ától, az e §-okhoz tartozó „A külterületi adó” címmel és alcímekkel marad érvényben.
- [32] A 7. § (2) bekezdése ugyanakkor visszautal a rendelet 1. §-ára. A Kúria erre figyelemmel felhívja az önkormányzat figyelmét, hogy az Ör. 1–6. §-ai törvényellenességének kimondására és megsemmisítésére tekintettel az Ör. 7. § (2) bekezdését megfelelően módosítani szükséges.

A döntés elvi tartalma

- [33] Az érintett önkormányzat nincs tekintettel a közteherviselés elvére és a jogegyenlőségre, ha az adófizetési kötelezettséget rendészeti szempontú magatartás kikényszerítése céljához köti. Vállalkozó – ilyen minőségére tekintettel – továbbá nem lehet települési adó alanya.

Záró rész

- [34] A határozat közzétételi kötelezettsége a Bszi. 55. § (2) bekezdés b) és c) pontján, az alkalmazási tilalomra vonatkozó rendelkezés a Bszi. 56. § (5) bekezdésén alapul.
- [35] A határozat elleni jogorvoslatot a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2018. február 27.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s. k. előadó bíró, Dr. Dobó Viola s. k. bíró

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.